

Secundus

ficandū inuisibilē atq; intelligibilē deū: non
 Rom. 11. solū p̄fem: sed ⁊ filiū: ⁊ sp̄m̄ sanctū: ex q̄ om̄ia
 Ibidē p̄ quē oīa: in quo oīa: q̄uis iuisibilia dei a cre
 atura mūdi: p̄ ea q̄ facta sunt intellecta cōspi
 ciant: sempiterna q̄ virt^o ei^o ⁊ diuinitas. Sz
 Exo. 19. qd̄ attinet ad id qd̄ nūc suscepim^o: nec in mō
 te syna video quē admodum appareat p̄ illa
 oīa q̄ mortaliū sensib^o terribiliter oñdebat:
 vtz de^o trinitas: an pater: an fili^o: an sp̄s̄ san
 ctus p̄p̄rie loq̄bat̄. Uerūtamen si qd̄ hinc sine
 affirmādi temeritate modestē atq; cunctan
 ter cōiectare cōcedit: si vna ex trinitate p̄fo
 Exo. 31. na pōt intelligi: cur nō sp̄m̄ sanctū poti^o intelli
 gim^o: qm̄ ⁊ tabulis lapideis: lex ip̄a q̄ ibi data
 est: digito dei scripta eē dicif: q̄ noīe sp̄m̄ sanctū
 euāgelio significari nouim^o? Et q̄nquagin
 ta dies nūerant̄ ab occisione agni ⁊ celebra
 tione pasce vsq; ad diē q̄ hec fieri cepta sūt in
 mōte syna. Sicut post dñi passionē: ab ei^o re
 surrectiōe q̄nquaginta dies nūerant̄: vt venit
 p̄missus a filio dei sp̄s̄ sanctū. Et in ip̄o ei^o ad
 Act. 2. uētū quē in ap̄toz actib^o legim^o: p̄ diuisione ⁊
 linguaz ignis appuit: q̄ et insedit sup̄ vnum
 quēq; eoz. Qd̄ exodo p̄gruit: vbi scriptū est
 Exo. 19. Syna aut̄ mōs fumabat tot^o: p̄pterea q̄ de
 scēdit in eū de^o in igne. Et aliq̄to post. Aspe
 ctus inq̄t̄ maiestatis dñi: tanq̄ ignis ardens
 sup̄ verticē mōtis corā filiis israel. Aut si hec
 ideo facta sunt: qz nec p̄f: nec fili^o illic eo mō
 p̄ntari poterāt sine sp̄s̄ sancto: q̄ ip̄am legem
 scribi optebat. Deū qd̄ nō p̄ subam suā q̄ in
 uisibilis ⁊ in cōmutabilis manet: s̄ p̄ illā sp̄m̄
 creature illic apparuisse cognoscim^o. Sz ali
 quā ex trinitate p̄sonā signo qd̄ā p̄p̄o cōstum
 ad mei capacitātē sensus p̄tinet nō videm^o.
 Utz de^o p̄ suā subam a moyse apparuerit:
 an p̄ visibilē creaturā. La. XVI
 Exo. 33. e. St etiā quo moueri pleriq; solēt: qz
 scriptū ē. Et locut^o ē dñs ad moysem
 facie ad faciē: sicut q̄s loq̄t̄ ad amicū
 suū: cū paulo post dicat idē moyse. Si q̄ iue
 ni grām añ te: oñde mihi temetip̄m manife
 ste: vt videā te: vt sim inueniens grāiā ante
 te: ⁊ vt scīā qz populus tu^o ē gēs hec. Et pau
 Ibidē lo post itez. Dixitq; moyse ad dñm. Oñde
 mihi maiestātē tuā. Quid ē hoc q̄ in omib^o
 que supra fiebat: de^o videri p̄ suā subam pu
 tabat: Uñ a miseris creditus ē: nō p̄ creaturā:
 sed p̄ seip̄m visibilis filius dei: ⁊ q̄ intraue
 rat in nebulā moyse ad hoc intrasse videba
 tur: vt oclis quidē populi oñderet̄ caligo ne
 bulosa: ille aut̄ int^o verba dei tanq̄ ei^o facie ⁊
 Ibidē p̄replat^o audiret. Et quō dictū ē. Locut^o est
 dñs ad moysem facie ad faciē: sicut q̄s loquit̄

ad amicū suū. Ecce idē dicit. Si inueni grām
 ante te: oñde mihi temetip̄m manifeste. Mo
 uerat vtiq; qd̄ corp̄aliter videbat: ⁊ verā visi
 onē dei spiritaliter req̄rebat. Locutio q̄ppe
 illa que fiebat in vocibus sic modificabat: tā
 quā eēt amici loquētis ad amicū. Sed deum
 p̄fem q̄s corporeis oculis videt: Et in p̄ncipi
 Job. 1. pio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū: ⁊ de
 Ibidē us erat verbū: per quod facta sunt om̄ia: q̄s
 corporeis oculis videt: Et sp̄itū sapientie:
 quis co: poreis oculis videt? Quid est autē.
 Ostende mihi temetip̄m manifeste vt videā
 Exo. 33. te: nisi ostende mihi substantiam tuā? Hoc
 aut̄ si nō dixisset moyse: vt cūq; ferendi eēt
 stulti: q̄ putāt per ea que supra dicta v̄ gesta
 sunt: substantiā dei oculis eius fuisse cōspicu
 am. Lū vero hic apertissime demōstret: nec
 desideranti hoc fuisse p̄cessum: quis audeat
 dicere per similes formas que huic quoq; vi
 sibiliter apparuerāt: nō creaturā deo conuē
 tem: sed hoc ip̄m qd̄ deus ē cuiusq; oculis ap
 paruisse mortaliū? Et hoc quidē qd̄ postea
 dñs dicit ad moysem. Nō poteris videre faci
 Ibidē em meā: ⁊ viuere. Non em̄ videbit homo fa
 Ibidē ciē meā et viuere. Et ait dñs Ecce loc^o p̄nes
 me est: ⁊ stabis sup̄ petrā: statim vt transibit
 mea maiestas: ⁊ ponā te in specula petre: et
 Ubi. 5. tegā manū meā sup̄ te: donec transeā: ⁊ aufe
 ferā manū meā: ⁊ tūc videb̄ posteriora mea:
 nam facies mea nō apparebit tibi.
 Quod ex p̄sona domini iesu dicta intelli
 genda sint. A moyse: ponam te super petram:
 et auferam manū meam: et posteriora mea
 videbis. La. XVII
 Non incōgruenter ex p̄sona domini
 nostri iesu xp̄i p̄figuratum solet intel
 ligi: vt posteriora ei^o accipiatur ca
 ro eius: in qua de virgine natus ē: ⁊ mortu
 us ⁊ resurrexit: siue propter posterioritatem
 mortalitatis posteriora dicta sint: siue q̄ eaz
 p̄p̄e finē seculi: hoc ē posterius suscipere di
 gnatus ē. Facies autē eius illa dei forma: in
 Iph. 2. qua rapinā arbitrat̄ eē equalis deo p̄f: quā
 nemo vtiq; pōt videre ⁊ viuere: siue qz post
 hāc vitā in q̄ p̄grinamur a dño: ⁊ vbi corp̄us
 Saf. 9. qd̄ corrūpit̄ aggrauat aīam: videbim^o facie
 1. Loz. 13. ad faciē: sic dicit ap̄s. De hac em̄ vita in p̄sa
 mo dicit. Uerūtamen vniuersa vanitas oīs
 Iph. 38. homo viuēs. Et itez. Qm̄ nō iustificabit̄ co
 P̄s. 14. 2. rā te om̄is viuens. In qua vita etiam fm̄ Jo
 1. Job. 3. hannē: nōdū apparuit quod erimus. Scim^o
 autē inquit qz cū apparuerit: similes ei erim^o
 quoniā videbim^o eum sicuti est. Qd̄ vtiq; p̄
 hāc vitā intelligi voluit: cuz mortis debitum